

Dosarul nr. 3ra-1079/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Sanduța)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Profir Tanașciuc,
reprezentat de avocatul Mihail Josan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Profir
Tanașciuc și Maria Tanașciuc împotriva Primăriei municipiului Chișinău,
intervenienți accesorii Vladimir Fedorenco și Valentina Fedorenco cu privire la
anularea procesului-verbal de recepție finală și demolarea construcțiilor,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Profir Tanașciuc și s-a menținut hotărârea din 18
decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 4 aprilie 2017 Profir Tanașciuc și Maria Tanașciuc a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii
Vladimir Fedorenco și Valentina Fedorenco cu privire la anularea procesului-verbal
de recepție finală a bunurilor imobile nr. 408-i din 22 mai 2008 a garajului lit. D-04,
cu suprafața de 40,7 m.p., cu numărul cadastral XXXX și demolarea construcțiilor
neautorizate - a garajului și șopronului.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 9 martie 2017 s-au adresat
către Consiliul municipal Chișinău cu o cerere prealabilă, înregistrată la Primăria
mun. Chișinău cu nr.T-886/1/17 privind anularea procesului-verbal de recepție
finală nr.408-i a garajului lit. D-04 cu suprafața de 40,7 m.p. (despre care au aflat la
3 martie 2017), înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral
XXXX, capitolul A, B subcapitolul I, pct. 1.4 subcapitolul I, pct. 2.2 după locatarii
din apartamentului nr. 4 din blocul locativ lit. B, B1, B02, cu numărul cadastral
XXXX - Vladimir Fedorenco și Valentina Fedorenco din curtea blocului locativ nr.
XXXX din XXXX.

Au menționat reclamanții că proprietarii apartamentului nr. 4 din blocul locativ
nr. XXXX din XXXX, - Vladimir Fedorenco și Valentina Fedorenco în locul
încăperilor auxiliare a locatarilor din curtea comună, pe care le-au distrus
samavolnic, au construit neautorizat o construcție numită ulterior garaj - 04 cu

suprafața de 40,7 m.p., iar mai târziu aceștia au mai construit neautorizat și un șopron - depozit lit. III, fără număr cadastral, cu suprafața de 14,5 m.p. între spațiul dintre garajul D-04 și apartamentul nr. 4 ce le aparține.

Profir Tanașciuc și Maria Tanașciuc au afirmat că construcțiile menționate au fost construite pe bucăți, pe ascuns, pe durata a mai mulți ani, unele lucrări efectuându-se în continuu și în prezent, cum ar fi conectarea la sistemele inginerești (apă, canalizare, electricitate), schimbarea acoperișului, săparea subsolului, etc.

Au remarcat că construirea imobilelor indicate a avut drept scop ocuparea suprafeței de 139,38 m.p. de teren din curtea comună, adiacent părții laterale a apartamentului nr. 4, și acela cu dimensiunile de 16,3 x 7,3 m.

Reclamanții au solicitat anularea procesului-verbal de recepție finală a bunurilor imobile nr. 408-i din 22 mai 2008 a garajului lit. D-04, cu suprafața de 40,7 m.p., cu numărul cadastral XXXX și demolarea construcțiilor neautorizate - a garajului și șopronului.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Profir Tanașciuc și Maria Tanașciuc a fost respinsă, ca fiind tardivă.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Profir Tanașciuc și a fost menținută hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că conform dispozițiilor art. 17 alin. (1) și (4) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Conform art. 503 alin. (1), (2) Cod civil, orice persoană, fără a fi ținută să justifice vreun interes, poate cerceta, lua cunoștință de registrul bunurilor imobile, precum și de documentele adiționale, în condițiile legii. De pe registrul bunurilor imobile se vor elibera, în condițiile legii, extrase certificate și copii legalizate.

Art. 374 alin. (1) Cod civil prevede că, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia. Articolul 376 alin. (1) Cod civil statuează că dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decât prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului încetarea încălcării. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri și în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerințe este imposibilă.

Raportând dispozițiile acestor norme la circumstanțele speței, Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond just a constatat tardivitatea acțiunii depuse de reclamanți în contextul în care despre pretinsa încălcare a drepturilor sale prin edificarea construcțiilor aceștia au cunoscut cel târziu din anul 2008, circumstanță care, examinată în cumul cu caracterul public al Registrului bunurilor imobile,

denotă că înaintarea acțiunii după aproape 10 ani de la emiterea procesului-verbal de recepție finală contestat și de la înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile la 3 iunie 2008 (respectiv peste 3 227 zile de la această dată) denotă tardivitatea pretenției respective.

Or, potrivit art. 272 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului referitoare la faptul că a luat cunoștință cu procesul-verbal de recepție nr. 408-i din 22 mai 2008 în cadrul examinării prezentei cauzei și că până la 3 martie 2017 nu a cunoscut despre existența lui, deoarece în această ipoteză apelantul a înaintat acțiunea necunoscând despre conținutul procesului-verbal de recepție finală contestat, astfel încât inacțiunea apelantului în vederea obținerii unui certificat de la organul cadastral imediat după ce a aflat despre existența construcției respective este imputabilă acestuia și, respectiv, denotă odată în plus tardivitatea acțiunii.

La 18 iunie 2018 Profir Tanașciuc, reprezentat de avocatul Mihail Josan, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că despre procesul-verbal de recepție finală a bunurilor imobile nr. 408-i din 22 mai 2008 a aflat abia la 3 martie 2017, când a primit de la Oficiul cadastral teritorial Chișinău certificatul de înregistrare a bunurilor imobile din XXXX, nr. cadastral XXXX.

A susținut că potrivit datelor din certificatul Oficiului cadastral teritorial Chișinău nr. 0100/08/2176 din 16 februarie 2008 despre rezultatul inspectării casei de locuit cu construcțiile gospodărești anexate ap. nr. 4 din XXXX lit. B, B1 nr. cadastral XXXX, care însoțește procesul-verbal de recepție finală nr. 408i din 22 mai 2008 și care a stat ca bază la recepționarea și înregistrarea garajului „D” construit neautorizat, este înscrisă mențiunea că lotul de pământ a fost delegat, transmis lui Vladimir Fedorenco în lipsa bazei juridice.

Recurentul a mai comunicat că la materialele cauzei lipsește hotărârea Primăriei mun. Chișinău prin care să fie permisă construirea casei de locuit și a anexelor gospodărești, proiectul de construcție a garajului și autorizația de construire a garajului.

Profir Tanașciuc, reprezentat de avocatul Mihail Josan a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 martie 2018 și a fost recepționată de către recurent la 20 aprilie 2018 (f. d. 189).

Astfel, recursul declarat la 18 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Profir Tanașciuc, reprezentat de avocatul Mihail Josan, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Profir Tanașciuc, reprezentat de avocatul Mihail Josan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Profir Tanașciuc, reprezentat de avocatul Mihail Josan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Profir Tanașciuc, reprezentat de avocatul Mihail Josan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva